

Huishoudens bezitten meer duurzame goederen

Van luxe en welbevinden

In de laatste twintig jaar van de vorige eeuw zijn we meer gaan verdienen. Ook is het bezit van duurzame goederen in deze periode fors toegenomen.

Tussen 1981 en 1997 is het gemiddelde huishoudinkomen met 43 procent gestegen. De prijzen namen in deze periode ongeveer evenveel toe. Zijn huishoudens op het eind van de vorige eeuw dan net zo welvarend als twintig jaar geleden? Neen. Huishoudens worden steeds kleiner en het inkomen hoeft met minder mensen te worden gedeeld. In 1981 bestond een huishouden nog uit gemiddeld 2,8 personen, in 1997 is dat gedaald tot 2,3 personen. Per persoon is het inkomen dan ook gestegen, ook als rekening wordt gehouden met de stijging van de prijzen.

Graadmeter

Naast inkomen is ook het bezit van vooral duurzame goederen een belangrijke graadmeter voor welvaart. In de jaren tachtig en negentig van de vorige eeuw is het bezit van deze goederen aanzienlijk toegenomen. De wasdroger en de vaatwasmachine worden in steeds meer huishoudens gebruikt, en de videorecorder en de cd-speler zijn zelfs bijna gemeengoed geworden. Zo had in 1980 nog maar één procent van de huishoudens een videorecorder en was de cd-speler nog onbekend. Dat was in 1997 wel anders: ongeveer zeven van de tien huishoudens hadden een videorecorder en acht van de tien hadden een cd-speler.

Het bezit van deze duurzame goederen neemt toe met de hoogte van het (huishoud)inkomen. Dat geldt met name voor de vaatwasmachine en de wasdroger. Deze goederen zijn onder de laagste inkomens veel minder verspreid dan onder de hoogste inkomens.

Huishoudpotje

Het grootste deel van het huishoudinkomen gaat op aan de woning. In 1980 ging per maand

van alle uitgaven 870 gulden naar wonen, 32 procent van alle maandelijkse uitgaven. In 1997 waren de woonlasten gegroeid naar 1440 gulden per maand, oftewel 37 procent van alle maandelijkse uitgaven. Energielasten en uitgaven aan meubels en huishoudelijke apparaten zijn hierbij ook tot de kosten van wonen gerekend.

Van het huishoudgeld gaat een steeds kleiner deel op aan eten en kleding. In verhouding tot de totale uitgaven zijn bijvoorbeeld in de periode 1980-1997 de uitgaven aan kleding met dertig procent gedaald. In 1997 besteedden mensen wel meer geld aan zaken als opleiding, computers en vervoer. Ging in 1980 nog dertien procent van het huishoudpotje op aan vervoer, in 1997 was dit gestegen naar vijftien procent.

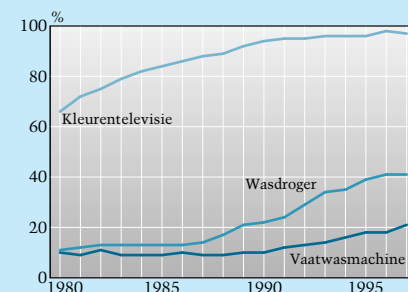
Bestedingspatroon

Het bestedingspatroon van huishoudens verschilt met de hoogte van het inkomen. De woonlasten vormden in 1997 de grootste portie van de uitgaven van de 25 procent laagste inkomens: 44 procent. De 25 procent meestverdienenden gaven toen gemiddeld 33 procent uit aan de woning. Ook het aandeel van de uitgaven voor ontwikkeling, ontspanning en verkeer neemt toe met de hoogte van het inkomen: in 1997 was dat 25 procent voor de minstverdienenden, oplopend tot 34 procent voor de meestverdienenden. De aandelen van de uitgaven aan voeding en hygiëne en geneeskundige verzorging variëren daarentegen nauwelijks met de hoogte van het inkomen. ▶

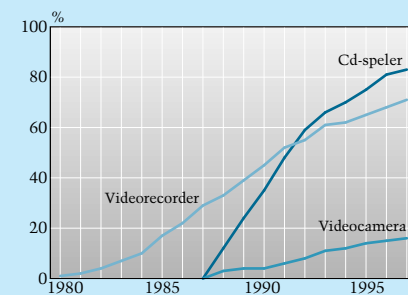
John Michiels

Bezit duurzame goederen

was- en droogapparatuur en kleurentelevisie

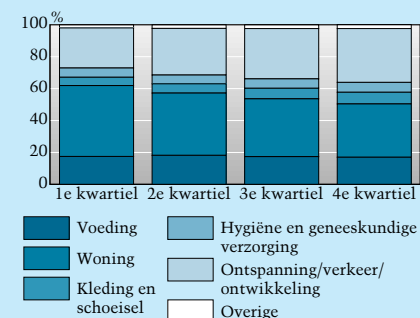

audio- en video-apparatuur

Bestedingen naar inkomensgroepen, 1997

bestedingscategorieën

duurzame goederen

